

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobce: **J. M.,**
bytem X,
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Fleglem,
se sídlem K Chaloupkám 3170, Praha,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2020, č. j. 137812/2019/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Kladna (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 6. 8. 2019, č. j. OPŘ-DP/3364/19/R-BN, a toto rozhodnutí potvrdil. Správní orgán prvního stupně tímto rozhodnutím shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), kterého se dopustil z nedbalosti porušením § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu tím, že dne 10. 5. 2019 ve 14.23 hodin, v obci Unhošť, ul. Karlovarská, jako řidič motorového vozidla tov. zn. B., r. z. X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci nejméně o 8 km/h, za což mu byl uložen podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu správní trest pokuty ve výši 1 500 Kč a dále stanovena podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), povinnost nahradit náklady přestupkového řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce v podané žalobě uplatnil toliko jeden žalobní bod: neprokázání viny,
3. Žalobce uvádí, že byl podroben kontrole ze strany hlídky MP na jiném místě, než kde probíhalo měření rychlosti, což nakonec potvrzuje i sám žalovaný. Dále je podstatné to, kdy byl žalobce podroben kontrole. Žalobce prokázal, že byl se svým vozidlem zastaven v jiném místě (zcela jiná část města a opačný směr jízdy) v podstatně jiném čase (rychlost změřena v čase 14:23:31, silniční kontrola prováděna v čase 14:52 hod.), než jsou místo a čas spáchání přestupku. Nebyla tak prokázána žádná souvislost mezi spácháním přestupku a osobou žalobce. Naopak byla zcela vyvrácena tvrzení žalovaného, že *„Řidič shora specifikovaného vozidla byl následně policejní hlídkou zastaven v ul. Pražská“* a *„osoba přestupce byla nade vší pochybnost prokázána, když po spáchání přestupku byl odvolatel ztotožněn jako řidič vozidla“*.
4. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že ohledně zastavení a kontroly žalobce, žalovaný odkazuje na žalobcem doložené fotografie. Z fotografie na straně čtvrté dole je patrné, že žalobce byl zastaven hlídkou Městské policie Unhošť, a přes řidiče je vidět část rychloměru. Podle názoru žalovaného není sporu o tom, že hlídka žalobce sledovala až k místu jeho kontroly. Směr vozidla při kontrole není ani vadou řízení a není ani v rozporu se zákonem.
5. Ohledně času měření rychlosti a času kontroly, je žalovaný toho názoru, že cca půl hodiny je přiměřené času jízdy z ulice Karlovarské do ulice Pražské (cca 984 metrů), a dále na zastavení vozidla žalobcem, jeho odpoutání bezpečnostního pásu, vystoupení z vozidla, vyjmutí mobilu a pořizování fotografií hlídky městské policie.

II. Obsah správního spisu

6. Ze spisového materiálu ve věci (zejm. z Oznámení přestupku ze dne 15. 5. 2019, č. j. MPU/313/PŘ-2019, jehož nedílnou součástí je mj. Úřední záznam ze dne 10. 5. 2019, Protokol o dopravním přestupku, Ověřovací list č. 8012-OL-70337-18 a příslušná fotodokumentace), se podává, že dne 10. 5. 2019 prováděla hlídka Městské policie Unhošť v obci Unhošť, v ul. Karlovarská, dohled nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích, kdy v rámci tohoto bylo kalibrovaným měřicím zařízením, silničním rychloměrem ProLaser III PL-DOK I (ověřovací list č. 8012-OL-70337-18), ve 14.23 hodin naměřeno vozidlo B., reg. zn. X, jehož rychlost byla v daném místě vyšší než dovolená, když v úseku, kde byla obecnou právní úpravou stanovena nejvyšší dovolená rychlost ve výši 50 km/h, byla vozidlu naměřena rychlost jízdy ve výši 61 km/h (po odečtení stanovené odchylky měřicího zařízení ve výši 3 km/h z naměřené hodnoty jako možné odchylky radaru při zaznamenané rychlosti nižší než 100 km.h-1 se tedy jednalo o sankciovanou rychlost 58 km/h). Řidič shora specifikovaného vozidla byl následně policejní hlídkou zastaven v ul. Pražská, kde byl na základě předložených dokladů (OP č. X a ŘP č. EK X) ztotožněn jako osoba odvolatele.
7. Dne 30. 5. 2019 vydal správní orgán I. stupně příkaz, jímž shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, a to pro jednání popsané v bodě 1 rozsudku. Za toto jednání uložil žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč. Dne 19. 6. 2019 podal žalobce proti tomuto příkazu odpor.

8. Dne 6. 8. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, a to pro jednání popsané v bodě 1 rozsudku. Za toto jednání uložil žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč.
9. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 4. 9. 2019 odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění uvedl, že osoba přestupce byla nade vší pochybnost prokázána, když po spáchání přestupku byl žalobce ztotožněn jako řidič vozidla a s ohledem na dané okolnosti nemohla mít hlídka městské policie, a následně ani správní orgán I. stupně, o osobě přestupce žádné pochybnosti. Žalobcem předkládané fotografie, které ovšem postrádají jakoukoliv dataci, a tudíž z nich nelze ověřit, v jaký okamžik byly pořízeny, považuje odvolací správní orgán za irelevantní, neboť pouze prokazují, že se odvolatel podrobil kontrole ze strany hlídky MP, což ovšem není v rozporu s Úředním záznamem ze dne 10. 5. 2019, kde je naopak uvedeno, že *„v průběhu jednání se řidič k hlídce choval arogantně, strážníky poučoval a strážníky i služební vozidlo si fotografoval“*. Ostatně ani sám žalobce neuvádí, co mělo být předmětem silniční kontroly v čase 14:55 hodin. Jednotlivé podklady pro vydání rozhodnutí, zejména pak důkazy, hodnocené každý jednotlivě a následně i v jejich vzájemné souvislosti, vedou k ucelenému důkaznímu řetězci pro dovození odpovědnosti žalobce jako pachatele předmětného přestupku.

III. Posouzení věci krajským soudem

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba není důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem vyjádřili souhlas v intencích § 51 odst. 1 s. ř. s. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, neboť seznámení se s obsahem správního spisu nevyžaduje provádění dokazování (např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publikovaný pod č. 2383/2011 Sb. NSS a dostupný stejně jako ostatní rozhodnutí správních soudů na www.nssoud.cz). Návrhu žalovaného na provedení výsledku zasahujících policistů soud nevyhověl, jelikož skutkový stav je dostatečně objasněn obsahem správního spisu.
11. Žalobce dovozuje pochybnosti o své vině z toho, že byl zastaven v rozdílném čase (o cca půl hodiny) a místě (v odlišné ulici vzdálené cca 1 km), než kde se měl dopustit přestupku. Soud předně konstatuje, že ze správního spisu jednoznačně vyplývá, že dne 10. 5. 2019 ve 14.23 hodin, v obci Unhošť, ul. Karlovarská, motorového vozidlo tov. zn. B., r. z. X, překročilo nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci nejméně o 8 km/h. Tuto skutečnost žalobce nezpochybňuje. Dále není mezi účastníky sporné, že žalobce byl v tomtéž vozidle kontrolován hlídkou MP v ulici Pražská (vzdálené cca 1 km) o cca 30 minut později. Soud přitom na rozdíl od žalobce nepokládá za nijak „podezřelé“, že od měření rychlosti do okamžiku, kdy žalobce během kontroly policisty vyfotil, uběhlo 30 minut (ostatně není zřejmé, a žalobce to ani nespecifikuje, v jaké fázi kontroly, která jistě trvala delší dobu, byla fotografie pořízena). Na výše uvedeném nic nemění ani to, že auto bylo zastaveno v opačném směru, než ve kterém bylo změřeno. Soud tak shrnuje, že žalobce nijak nezpochybnil, že k jeho zastavení došlo následně po změření rychlosti, tj. že policisté měli po celou dobu s vozidlem žalobce kontakt. Žádná pochybnost o vině žalobce zde tedy nevzniká. Navíc, i kdyby tomu tak nebylo a policisté ztratili auto ze zřetele, krátká doba mezi měřením a kontrolou vytváří silný předpoklad, že osoba, která řídila vozidlo v čase

kontroly, je řídila i o cca 30 minut dříve. Obhajoba žalobce, který pouze bez konkrétních podrobností tvrdil, že v uvedený čas vozidlem v daném místě nejel, se pak jeví být zjevně účelovou a nevěrohodnou. Žalobci přitom nic nebránilo, aby např. uvedl, kde se v čase měření nacházel. Přestože obecně obviněný nemusí na svou obhajobu ničeho uvádět, pak omezí-li se pouze na obecné popření, nemůže se divit, že mu správní orgány a soudy neuvěří, zvláště pokud ze správního spisu *prima facie* pochybnosti nevyplývají. Soud tak shrnuje, že v řízení bylo jednoznačně prokázáno, že se žalobce jednání popsaneého v bodu 1 rozsudku dopustil a pochybnosti o vině nejsou na místě. Námitka není důvodná. Pokud jde o žalobcem namítané nedostatky Oznámení přestupku z 10. 5. 2019, pak tyto nedostatky nemají žádný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

12. Protože soud neshledal žalobu důvodnou, zamítl ji (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
13. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšnému žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. prosince 2021

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce